

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

Valgt blev: *Th. Poulsen, Victor Gram, Lysholt Hansen, Qvist Hansen, Holger Larsen, Mørk, Lars M. Olsen, Krogh, Heick, Holmberg, Stæhr Johansen, Asger Jensen, Tesdorpf, Steen og Hans Hansen (Rørby).*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Udvidelse af antallet af dommere i Højesteret m. m.).

Valgt blev: *Edel Saunte, Busch-Jensen, Dilleusen, Andreas Hansen, Lysholt Hansen, Heising, Hans Hækkerup, Lorentzen, Himmelstrup, Thisted Knudsen, Rasting, Poul Møller, Thestrup, Steen og Helge Madsen.*

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 147 af 13. april 1938 om pressens brug.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3381; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1883).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Hækkerup: Det foreliggende lovforslag tilsigter, således som den højtærede minister gør opmærksom på det i sine bemærkninger til lovforslaget og i fremsættelsestalen, i det væsentlige alene en ajourføring af den gældende presselovs § 7. Denne bestemmelse i presseloven indeholder jo en afvigelse fra de iøvrigt gældende særlige ansvarsregler for presseforsæelser, regler, der principielt går ud på, at strafansvar alene kan pålægges redaktøren og forfatteren med væsentlige eller rettere ikke uvæsentlige undtagelser, for så vidt angår den unavngivne forfatter.

Jeg er enig med den højtærede minister i, at der må være en række bestemmelser i straffeloven, der må undtages fra denne specielle ansvarsregel. Man kunne naturligvis diskutere enkeltheder; det kunne f. eks.

være fristende at rejse det spørgsmål, hvorfor man har medtaget § 103, stk. 1, idet det måske kan være vanskeligt umiddelbart at forstå, at en bestemmelse om misligholdelse af kontrakt kan trives i denne forbindelse. Måske kunne det også drøftes, hvorfor man ikke har medtaget nogle af bestemmelserne i de to kapitler 12 og 13, f. eks. § 110 a eller 110 c eller § 117. Men jeg for mit vedkommende finder ingen anledning til at diskutere dette, da det som sagt i det væsentlige alene drejer sig om en ajourføring.

De tilføjelser, den højtærede minister har foreslået, accepterer jeg, og ministeren tænker sig jo ikke med dette lovforslag at indlede en revision af presseloven. Jeg skal heller ikke stille noget spørgsmål om, hvorvidt den højtærede minister overvejer det; jeg ved, at dette emne er pinligt, navnlig i en tid, da vi står overfor et valg.

Derimod er der et enkelt spørgsmål, lovforslaget giver mig anledning til at stille den højtærede minister — dog med den højtærede formands tilladelse, fordi det måske går lidt udenfor emnet.

I det puslespil, den højtærede minister har hengivet sig til ved udarbejdelsen af dette forslag, har ministeren været nødt til påny at beskæftige sig med straffeloven, og jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om hun har under overvejelse at fjerne den urimelighed i straffeloven, at man i kapitlerne 12 og 13 har fjernet alle minimumsstraffebestemmelser og erstattet dem med strafartens minimum, medens man ikke har gjort det i andre kapitler, hvor væsentligt mindre graverende forbrydelser omhandles. Jeg synes, det er en meningsløshed, som ikke længere bør opretholdes, og beder derfor ministeren overveje at søge dette forhold ændret.

Vi har fra vor side intet ønske om at få forslaget gjort til genstand for en udvalgsbehandling, men ønsker man det fra anden side, er vi villige til at deltage for dèr at drøfte, om eventuelt andre bestemmelser bør medtages, herunder bestemmelserne i kapitlerne udenfor kapitlerne 12 og 13.

Hermed anbefaler vi for vort vedkommende lovforslaget.

Martin: På venstres vegne kan jeg anbefale forslaget til velvillig behandling og hurtig afgørelse. Det drejer sig jo kun om en ajourføring. Hvad der skal tages med